

Pondelok 11. júla 2016

Text: 2M 16, 2 – 4. 12 – 18

²Celý zbor Izraelcov reptal proti Mojžišovi i Áronovi na púšti. ³Izraelci im povedali: Keby sme radšej boli zomreli rukou Hospodinovou v Egypte, keď sme sedávali pri hrncoch mäsa, keď sme jedávali chlieb do sýtosti! Ale vy ste nás vyviedli na túto púšť, aby ste hladom na smrť umorili celé toto zhromaždenie. ⁴I riekol Hospodin Mojžišovi: Hľa, ako dážď dám vám chlieb z neba; ľud nech vychádza a denne nazbiera, koľko potrebuje na deň, aby som ho vyskúšal, či bude chodiť podľa môjho zákona, a či nie.

¹²Počul som reptanie Izraelcov; povedz im toto: Podvečer budete jesť mäso a vždy ráno sa nasýtite chlebom a spoznáte, že ja som Hospodin, váš Boh. ¹³Večer prileteli prepelice a pokryli tábor. Ráno ležala vrstva rosy okolo tábora. ¹⁴Keď rosa uschla, hľa, na púšti ostalo čosi drobné, zrnité, drobné ako inovať. ¹⁵Keď to Izraelci videli, hovorili jeden druhému: Čo je to? Lebo nevedeli, čo je to; Mojžiš im povedal: To je chlieb, čo vám dal Hospodin na pokrm. ¹⁶To je to, o čom Hospodin prikázal: Zbierajte z toho každý, koľko kto zje, ómer na osobu; každý si naberte podľa počtu duší, ktoré máte v stane. ¹⁷Izraelci urobili tak; nazbierali jeden viacej, druhý menej. ¹⁸Keď to potom merali ómerom, ten, čo nazbieral viacej, nemal nadbytok, a ten, čo menej, nemal nedostatok; každý nazbieral, koľko zjedol

Piesne: ES č. 484, 221

Zamyslenie nad Božím slovom:

Aká to býva krásna skúsenosť, keď sa človek pustí do nejakého nového dobrodružstva! Koľko očakávania to prináša, koľko túžob sa vynára, ak sa rozhodneme vykročiť zo stereotypných koľají a nastúpiť na novú cestu. Pravda, niekedy býva ten prvý krok ťažký. Spomienky na starý život nás ťahajú späť, lebo nie je ľahké opustiť to, čo sme poznali, v čom sme žili, hoci to nemuseli byť vždy ideálne podmienky. Zdá sa nám, že ten nový krok do neznáma prináša väčšie riziko, lebo je spojený s neznámym. Bolo ťažké presvedčiť Izraelcov, aby urobili prvý krok ku slobode. Sloboda a nový život nás totiž vedú aj k tomu, aby sme zanechali nielen to, čo nás ťaží, ale aj to, s čím sme nemali problém, čo nám spôsobovalo radosť. A, v konečnom dôsledku, nový život a nová sloboda prinášajú so sebou aj potrebu vedomia zodpovednosti. Ak má byť človek úspešný a ak ho má priviesť ten jeho prvý krok do cieľa, nesmie sa obzerať späť, musí vedieť prejsť aj cez ťažkosti a problémy a prijať zodpovednosť za seba i za druhých. Pri prvom náznaku ťažkostí Izraelci reptali. Aké je to slovenské: reptáť, sťažovať si a najmä obzerať sa neustále späť! Dobré už bolo... – počúvame na každom kroku. Akoby nás už nič dobré nemalo čakať, akoby sme sa už nemali na čo tešiť, akoby to, čo je pred nami, mala byť už len nejaká tmavá, neistá budúcnosť. Pán Boh však na svoj ľud, hoci sa neustále sťažuje a obzerá sa späť, predsa len vylieva svoju milosť a preukazuje mu svoju láskavosť.

Tak je to aj pri nás. Pán Boh rovnakou mierou preukazuje svoju dobrotu aj dnes, rovnakou mierou vylieva svoje dary aj na nás a trpezlivo čaká, kedy sa konečne prestaneme sťažovať, obzerať sa späť do minulosti a obrátíme svoj zrak vpred, smerom k Nemu – tam, kde nás čaká krásna budúcnosť. Pozdvihnime svoje srdcia a spolu so žalmistom volajme: „*Daj mi počuť radosť, potešenie, nech zajasajú kosti, čo si zdrvil. Skry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje viny! Srdce čisté stvor mi, ó, Bože, a obnov vo mne ducha pevného! Od svojej tváre nezavrhní ma a svojho Svätého Ducha mi neodnímaj! Navráť mi radosť z Tvojej pomoci a duchom poslušnosti podopri ma!*“ (Ž 51, 10 – 14) Amen.

Modlitba:

Dobrotivý náš Otče nebeský, darca všetkého požehnanja, skloň sa k nám hriešnym a obnov nás svojím Svätým Duchom, aby sme v Jeho sile a múdrosti vždy hľadeli vpred do krásnej budúcnosti, ktorú si nám pripravil. Ved' naše kroky a nedovoľ nám obzerať sa späť, ale v sile viery nás preved' aj cez úskalia a kríže k dobrému cieľu. Amen.

Mgr. Miroslav Maťo, námestný farár v CZ ECAV Nižná Slaná – Kobeliarovo (GES)